

at faae saa haard en Straf, som om man havde været ædru. Er det ikke en Præmie for Drukenstab? Efter min Mening skulde en saadan Person først straffes, fordi han har været fuld, og dernæst, fordi han har begaaet en Forbrydelse. Denne hedenste Skik, som er bleven besungen af vore største Digtere, vedbliver man at bevare, og fra Statens, fra Lovgivningsmagtens Side gjøres der Intet derimod, uagtet Statistiken siger, at der drikkes mere af danske Folk end af det de fleste andre Nationer.

Det eneste Sted, hvorfra der kan siges at være gjort Noget imod Drikkeriet, er Totalafholdelsesforeningerne. Jeg tror, at vi skulde fra denne Sag at sende Totalafholdelsesforeningerne en Tak for den velsignelsesrige Virksomhed de allerede have udfoldet her i Landet, thi det har viist sig, at disse Foreninger ikke alene indadtil blandt deres egne Medlemmer, men ogsaa uadtil blandt Naboer have gennem deres Exempel hidraget meget til Afskaffelsen af Spiritusdrik, ligesom de naturligtvis have hidraget til at fremkalde en Bevidsthed om det Afskyelige i Overbrugen af Spiritus. Det er fra Totalafholdelsesforeninger, at disse Bestræbelser ere udgaaede; man kan ikke sige, at de ere udgaaede fra rige Folk, men det er fattige Folk, som have bragt Ofret, thi det er ofte et stort Offer for en Mand at skulle gjøre sig umyndig i en vis Retning for at støtte en Sag, som han anser for værdig til at støttes. Jeg skal slutte disse saa Bemærkninger med at udtale det Haab, at ogsaa Staten vil yde sin Støtte til Bekæmpelsen af det omtalte Onde i vort Land, og med at udtale som min fulde Overbevisning, at selv om den sidste ærede Talers Ord skulde betyde, at vort Lovforslag ikke kommer videre, vil det ikke vare meget længe, før det Princip, som er nedlagt i dette Lovforslag, med Magt vil trænge igennem i Nationen og i de lovgivende Forsamlinger.

N. Andersen (Thisted Amts 3. B.): Det Samsundsønde, som det foreliggende Lovforslag saa bestemt og kraftig tager Sigte paa, er af den Natur, at vi Alle mere eller mindre kjende dets Virkninger. Der er ikke den fjerneste Tvivl om, at de to Herrer Forslagsstillere, som allerede have havt Ordet, i alt Væsentligt have Ret i det mørke Billede, de have malet af Virkningerne

af overdreven Brug af Alkohol. Paa den anden Side tør det vist ikke forventes, at en saa gennemgribende Reform som den, der her er Tale om, vil kunne gennemføres i en nærmere Fremtid; det tør vel neppe ventes, at Træet falder for første Hug, men til Trods derfor kan jeg ikke modstaa Øysten til at bringe de tre ærede Medlemmer min Tak, fordi de ere fremkomne med Forslaget. Jeg har levet længe nok blandt en stor Del af vort Lands Befolkning, blandt Arbejderne, til at jeg har set Vidnesbyrd nok om, hvilken Ulykke overdreven Brug af Alkohol foranlediger, ikke alene for den Paagjældende selv, ikke alene, som fremhævet af de ærede Forslagsstillere, derved, at overdreven Brug af Alkohol i en væsentlig Grad fylder vore Fattighuse, vore Fængsler og vore Sindssygeanstalter, ikke alene paa den Maade, at en Mængde Mennesker derved gaa en for tidlig Død i Møde, i alt Fald leve et kortere Liv, end det efter Naturens Orden ellers vilde have været Tilfældet, men jeg har ogsaa set mangfoldige andre sorgelige Følger deraf, og navnlig i første Linie den, at den ødelægger Familielivet, ødelægger et uhyre stort Antal af smaa fattige Hjem, ødelægger dem fysisk og aandelig. Det er jo en Selvfølge, at Husfru og Børn nødvendigt maa komme til at mangle i høiere Grad, end det ellers vilde være Tilfældet, naar Manden af sin ofte knappe Fortjeneste anvender til Brændevin en stor Del, maaske endog en lang større Del, end han anvender til Nytte for Familien. Jeg kan derfor ikke Andet end beklage, om et Forslag, der ubetinget tilsigter en gavnlig Reform, tilsigter at fordrive et Onde, som maa og skal affattes før eller senere, hvis ikke Samsundet skal lide altfor haardt derunder, ikke skulde kunne vinde frem, om ikke strax, saa dog i alt Fald efterhaanden, til en saadan Anerkjendelse, at ogsaa den lovgivende Forsamling vil knæsette Sagen. Jeg skal villig erkjende, at der kan være Tvivl om, hvorvidt de ærede Forslagsstillere netop have ramt det Rigtige. Jeg skal villig erkjende, at det maaske er noget i Strid med vor bekjendte danske Sindighed at gaa saa kraftig tilværks paa en Gang. Der er efter mit Skjøn noget, jeg vil tillade mig at kalde det Amerikansk, i dette Forslag, idet man vil springe fra Noget som 17 Ore til